

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-255/13

I κατά Health Service Executive

[αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 — Άρθρα 19, παράγραφος 1, και 20, παράγραφοι 1 και 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 987/2009 — Άρθρο 11 — Υπήκοος κράτους μέλους που είναι ασφαλισμένος στο κράτος κατοικίας — Προσβολή από σοβαρή και αιφνίδια νόσο κατά τη διάρκεια διακοπών σε άλλο κράτος μέλος — Αναγκαστική παραμονή του στο εν λόγω δεύτερο κράτος για ένδεκα έτη λόγω της ασθένειάς του και της διαθεσιμότητας εξειδικευμένης ιατρικής περιθάλψεως κοντά στον τόπο όπου ζει — Παροχή υπηρεσιών σε είδος στο εν λόγω δεύτερο κράτος — Έννοια των όρων «κατοικία» και «διαμονή»»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 5ης Ιουνίου 2014

1. Κοινωνική ασφάλιση — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Πρόσωπο που έχει συγχρόνως δύο τόπους συνήθους διαμονής στο έδαφος δύο διαφορετικών κρατών μελών — Δεν επιτρέπεται — Κανόνας που συνάδει με τις ανάγκες εφαρμογής του κανονισμού 883/2004

(Κανονισμός 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· κανονισμός 1408/71 του Συμβουλίου)

2. Κοινωνική ασφάλιση — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Υγειονομική ασφάλιση — Παροχές σε είδος εντός άλλου κράτους μέλους — Έννοια της «κατοικίας» του ενδιαφερομένου — Κριτήρια εκτίμησης

(Κανονισμοί του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 883/2004, άρθρο 1, στοιχείο ι', και 987/2009, άρθρο 11 §§ 1 και 2)

3. Κοινωνική ασφάλιση — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Υγειονομική ασφάλιση — Παροχές σε είδος εντός άλλου κράτους μέλους — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Κατοικία — Καθορισμός

(Κανονισμός 1408/71 του Συμβουλίου)

4. Κοινωνική ασφάλιση — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Υγειονομική ασφάλιση — Υπήκοος που προσβάλλεται από σοβαρή νόσο σε άλλο κράτος μέλος από το κράτος κατοικίας του — Παροχές σε είδος εντός του κράτους μέλους διαμονής — Παροχές μακράς διάρκειας λόγω της ασθένειας του ενδιαφερομένου — Έννοια των όρων «κατοικία» και «διαμονή» — Καθορισμός του συνήθους κέντρου των συμφερόντων του προσώπου αυτού — Εκτίμηση από το εθνικό δικαστήριο — Όρια

(Κανονισμός 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 1, στοιχεία ι' και ια', 19 § 1 και 20 §§ 1 και 2)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 40-42, 47)

2. Βάσει του άρθρου 1, στοιχείο ι', του κανονισμού 883/2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, ο όρος «κατοικία» προσδιορίζει τον τόπο της συνήθους διαμονής ενός προσώπου.

Για τον προσδιορισμό του συνήθους κέντρου των συμφερόντων ενός προσώπου, το αιτούν δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη όλα τα σχετικά κριτήρια, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται τα κριτήρια του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 987/2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού 883/2004, καθώς και, δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, τη βούληση του ενδιαφερομένου σχετικά με τον τόπο της πραγματικής κατοικίας του. Η βούληση αυτή πρέπει να εκτιμάται βάσει των πραγματικών περιστατικών και των αντικειμενικών περιστάσεων της υποθέσεως της κύριας δίκης, η δε απλή δήλωση της βουλήσεως κατοικίας σε ορισμένο τόπο δεν αρκεί από μόνη της για την εφαρμογή της εν λόγω παραγράφου 2.

Ο κατάλογος των στοιχείων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον προσδιορισμό του τόπου κατοικίας ενός προσώπου, ο οποίος έχει πλέον κωδικοποιηθεί στο άρθρο 11 του κανονισμού 987/2009 και του οποίου η απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική, δεν προβλέπει ιεράρχηση μεταξύ των διαφόρων στοιχείων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

(βλ. σκέψεις 43, 46, 54)

3. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 44, 45)

4. Το άρθρο 1, στοιχεία ι' και ια', του κανονισμού 883/2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, έχει την έννοια ότι, για τους σκοπούς των άρθρων 19, παράγραφος 1, ή 20, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού, όταν ένας υπήκοος της Ένωσης, ο οποίος κατοικούσε σε ορισμένο κράτος μέλος, προσβάλλεται από σοβαρή και αιφνίδια νόσο κατά τη διάρκεια διακοπών σε άλλο κράτος μέλος και είναι αναγκασμένος να παραμείνει επί ένδεκα έτη στο εν λόγω κράτος λόγω της ασθένειας αυτής και της διαθεσιμότητας εξειδικευμένης ιατρικής περιθάλψεως κοντά στον τόπο όπου ζει, πρέπει να γίνει δεκτό ότι «διαμένει» στο εν λόγω δεύτερο κράτος μέλος, καθόσον το σύνηθες κέντρο των συμφερόντων του βρίσκεται στο πρώτο κράτος μέλος. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να προσδιορίσει το σύνηθες κέντρο των συμφερόντων του προσώπου αυτού αξιολογώντας όλα τα σχετικά πραγματικά περιστατικά και λαμβάνοντας υπόψη τη βούλησή του, όπως αυτή προκύπτει από τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά, το δε γεγονός ότι το εν λόγω πρόσωπο παρέμεινε στο δεύτερο κράτος μέλος για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν αρκεί από μόνο του για να κριθεί ότι κατοικεί στο εν λόγω κράτος.

(βλ. σκέψη 59 και διατακτ.)